

Poitín Mhicil

Turas fiontraí ag athbheochan cheird an phoitín

Pádraic Ó Griallais

Briseann an dúchas trí shúile an chait agus is amhlaidh an scéal liomsa é. D’fhás mé féin Baníos ag éisteacht le seanchas agus scéalta an phoitín agus ina theannta sin d’éirigh liom an tseancheird a fhoghlaim ó mo sheanathair, Jimmí Chearra. Is beag iontais é mar sin go bhfuil mo chroí agus a m’anam sa cheird seo. In ómós do Mhicil Mac Chearra, mo shin-sin-seanathair a baisteadh an táirge seo – an poitín céanna a bhí á dhéanamh ag mo mhuintir i gcaitheamh an ama sin. Tá caint go dtí an lá atá inniu ann ar eachtraí Mhicil i mbéaloidas na háite, Cearra na gCaorach, agus tá roinnt samplaí ag mo sheanathair ina leabhar, *Seanchas Jimmí Chearra Chois Fharraige*.

Amach ó cholún thiar Chathair na Gaillimhe a d’aistrigh Micil nuair a chuir sé faoi i gClochar an Láraigh i lár an naoú céad déag. Tá ríméad orm go bhfuil mé féin in ann an cheird a thabhairt ar aghaidh glúin eile. Tá an t-ádh orm go bhfuil mé in ann dul i mbun na ceirde go dleathach mar is le blianta beaga anuas a hathraíodh an dlí maidir le déantús an phoitín. Is féidir poitín a dhéanamh anois ón mbliain 1997 ach ceadúnas a bheith faighte agat - faraor ní cheadaíonn an dlí é a dhéanamh sa bhaile gan ceadúnas.

Lá amháin agus mé ag léamh ailt faoin mbranda *Tequila Patrón* san irisleabhar *Entrepreneur* is ea a fuair mé an smaoineamh poitín a thabhairt ar an margadh. Thug an scéal úd inspreathadh dom mar d’éirigh leo branda idirnáisiúnta a dhéanamh den Patrón agus ina theannta sin, a chur ina luí ar dhaoine nach táirge garbh do-ólta é an Tequila. Bhí a fhios agam go raibh na dúshláin chéanna ag baint leis an bpoitín mar nár chatagóir aitheanta é agus ina theannta sin bhí droch-cháil ag daoine air ar chuimse bealaí, cé is móide den dream a chleachtaigh togha an bhraoin. Is é an fis a bhí agamsa ón am

sin i leith ná catagóir idirnáisiúnta a dhéanamh den phoitín agus go mbeadh *Micil* mar sméar mullaigh ar an gcatagóir sin. Ar ndóigh níl orainn ach breathnú ar an méid fostaíochta atá in Albain in earnáil an fhuisce lena thuiscint na féidearthachtaí atá ann don tionscal in Éirinn, i dteannta gur againne a bhí an cheird an chéad lá riamh, ach sin scéal eile.

Cé go raibh fis agam don táirge agus don chatagóir, is é an uair a

thosaigh mé ag tochailt agus ag taighde maidir leis an ngnó a bhunú a thuig mé na dúshláin a bheadh le sárú agam. Bheadh ceadúnais le fáil, chomh maith le foirgneamh agus trealamh, i measc go leor eile, agus is é sin an chuid éasca den scéal, má tá aon chuid éasca ag baint leis. Is iad na dúshláin is mó a bheadh romham ná bealach a fháil chun margadh a aimsiú agus margaíocht agus díol a dhéanamh ar an táirge. Bíonn daoine den tuairim má tá táirge maith agat go ndíolfaidh sé uaidh féin. Faraor ní mar sin atá mar tá pacáistiú táirge agus an mhargaíocht chomh tábhachtach céanna leis an táirge féin.

In 2011, d’fhreastail mé ar chúrsa sa stiléireacht san Siebel Institute i Chicago mar ní raibh a leithéid ar fáil in aon áit eile. Ina theannta sin, is i Meiriceá is mó atá borradh faoi mhion-drioglanna agus rogha leathan agus éagsúil biotáille á dhéanamh acu le hais mar a bhí ag na drioglanna móra. Tá borradh mór faoi bhiotáille ar fud na cruinne - is é fuisce na hÉireann an catagóir is mó a bhfuil borradh faoi ar fud na cruinne faoi láthair. Ní haon iontas é mar sin go bhfuil borradh ag teacht faoin earnáil sin in Éirinn anois – a bhuíochas sin do bhranda Jameson.

Ag dheireadh 2014 a bhí mé faoi réir leis an bhfis a chur i bhfeidhm. Chas mé le mo pháirtí gnó – Liam Ryan – atá mar stiúrthóir ar an gcomhlacht *Richmond Marketing*. Déanann siad dáileadh agus margaíocht ar tháirgí tomhaltóra go háirithe deochanna meisciúla – leithéidí Hendrick’s Gin,

Pádraic Ó Griallais, stiléara an phoitín Micil

Buidéal den phoitín nuatháirgthe

Peroni Beer agus Red Bull. Idir an dá linn, bhí ceadúnais, airgead, foirgneamh agus ar aile le cur i dtoll a chéile. I mí Feabhra na bliana seo a d'éirigh liom léas a shíniú ar an áit a mbíodh Grúdlann an Galway Bay i dteach ósta an Oslo, i mBóthar na Trá.

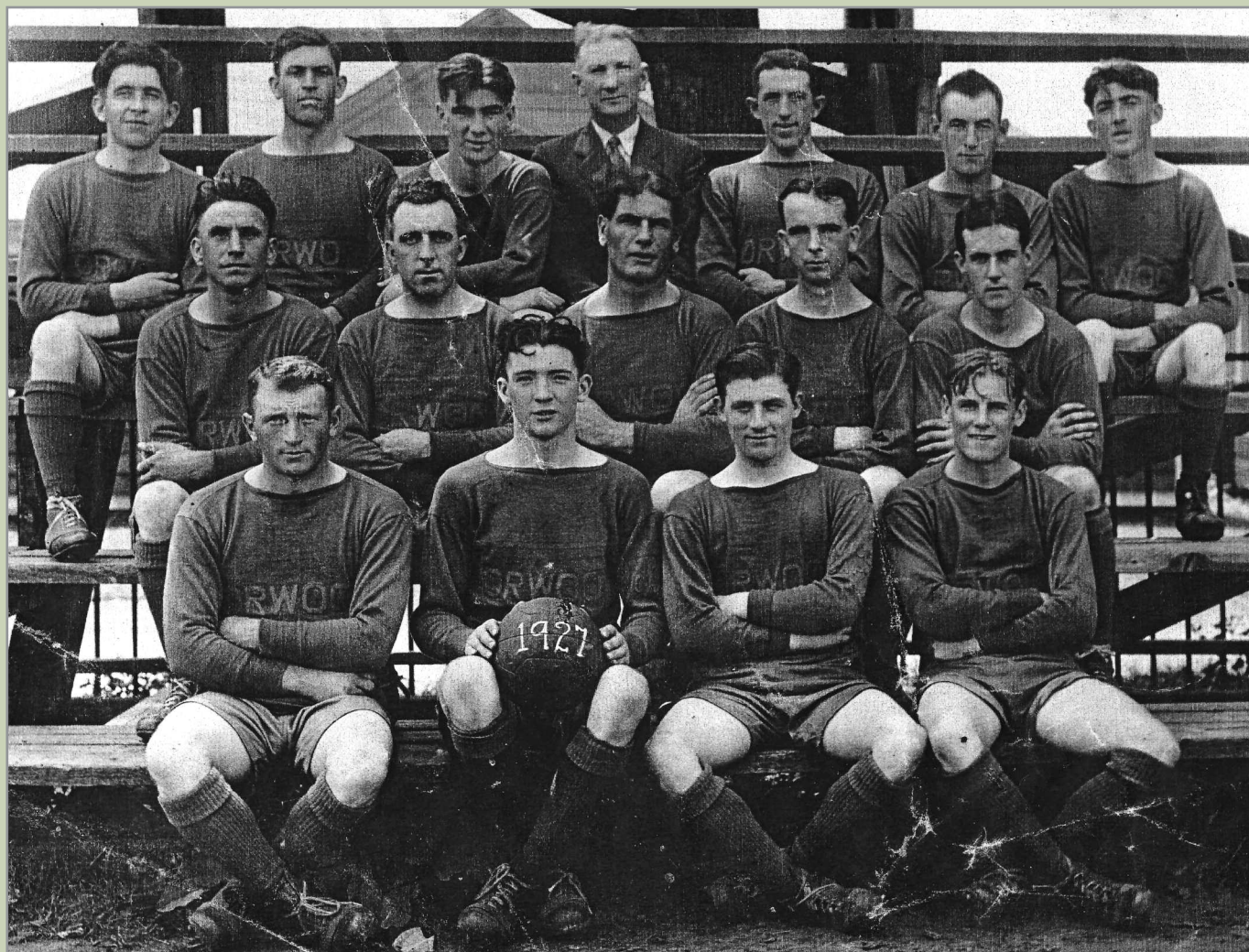
Lá stairiúil é an 29 Marta 2016 mar tosaíodh ar an gcéad iarraidh de phoitín dleathach i nGaillimh le os cionn céad bliain. Chuaigh *Micil* ar an margadh i dtús mhí na Bealtaine agus tá borradh mór faoi ón lá sin i leith. Tá *Micil* i riar maith de na beáranna is cáiliúla sa tír, i nGaillimh, Baile Átha Cliath, Corcaigh, Béal Feirste, Cill Chainnigh agus i mbeagnach chuile chontae.

Tá dearcadh dhaoine, go háirithe iad siúd a bhí drogallach faoin bpoitín, ag athrú diaidh ar ndiaidh. Is iad na heachtrannaigh is éasca ar fad a mhealladh mar gheall nach bhfuil aon chur amach acu ar an deoch – nuair a insítear an scéal dóibh ní bhíonn aon drogall orthu an táirge a bhlaiseadh. Is deoch an-traidisiúnta é poitín agus is é scoth an dí é ach é a bheith déanta ceart. Tá an-mheas agam féin ar

an traidisiún ach caithfear imeacht de réir an tsaoil. Mar sin, ní ar a aghaidh is mó a ólann daoine *Micil* ach i dteannta dí eile, cé go molfainn go hard ar aghaidh é.

Molaim é a ól le liomanáid d'ardchaighdeán (*Fevertree*) nó i manglam ar nós '*sour*' nó '*old fashioned*'. Go deimhin tá lucht na mbeáranna ag éirí thar a bheith cruthaíoch leis an táirge – is breá leo go bhfuil traidisiún ag baint leis agus scéal agus go bhfuil blas maith air. Tá liosta áiteanna a bhfuil *Micil* ar fáil, oideas manglam agus eachtraí a bhaineann leis ar na suímh Facebook agus Instagram @micilpoitin. Ba bhreá liom sibh a bheith liom ar an aistear seo – níl ann ach '*like*' a thabhairt do na leathanaigh úd thuas. Má bhíonn sibh ag baint taitnimh as *Micil* sa bhaile nó amuigh, ba bhreá liom dá roinnfeadh sibh bhuir scéal liom ar na suíomhanna céanna.

In ómós do Mhicil agus don dream a tháinig ina dhiaidh ach nach bhfuil linn ar an saol seo feasta, ba mhaith liom go gcuirfí beannacht lena n-anam má bhíonn sibh ag ól *Micil* go gairid. Go mbeire muid beo ar an am seo aríst. Sláinte! ○

Foireann 1927 as Meiriceá

Líne cúil, ó chlé: Collins, Donahue, McDonagh, Johnny Cotter (Tigh Chotter ar an Lochan Beag), Walsh agus Costello. Sa lár, ó chlé: O'Toole, Ryan, Burke, McDonagh agus Sheehan. Chun tosaigh, ó chlé: Walsh, Cook, Connolly agus Foley.

Buíochas do Pat Caulfield as Coill Rua ó dhúchas ach a bhfuil cónaí air anois i Norwood, Meiriceá, a thug an pictiúr do Joe Francis ar an Spidéal agus chuir seisean ar fáil é le chur i mBiseach.